

[Hjortnæs]

blevet besat af teoretikere uden jordforbindelse. Det er der grund til at beklage.

Der findes ingen nemme løsninger på de problemer, vi står over for. Men der findes en retfærdig løsning. Det forudsætter dog et samarbejdende folketing og en handlekraftig regering. Vi må håbe, at det kommende folketingsvalg åbner op herfor.

Der er stillet to dagsordensforslag. Jeg ved ikke, hvordan andre partier har det, men vi har i hvert fald ikke pålagt vore medlemmer at holde sig inde i dag, og derfor kan det blive nok så tilfældigt, hvad en afstemning om dagsordener vil resultere i. Men jeg synes kun, der er én værdig måde at afslutte denne debat på, og det er at tage statsministerens åbningsredegørelse til efterretning. Jeg vil derfor stille et forslag til en motiveret dagsorden herom, men skal føje til, at hvis den mod forventning ikke skulle blive vedtaget, vil vi undlade at stemme til de to andre dagsordensforslag.

Jeg skal tillade mig at stille på socialdemokratiets vegne følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tager statsministerens åbningsredegørelse af 2. oktober 1979 til efterretning, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Glistrup (FP):

Det forslag, som fremskridtspartiet ønsker til afstemning, indeholder to led. For det første at vi får kraftigt lettet det knugende tryk af papirarbejde, af skatter og af, at man skal søge 14 forskellige steder, hver gang man skal i gang med et eller andet produktivt og aktivt her i landet. For det andet, at vi får folkepensionen forhøjet kraftigt og massivt.

Fru Tove Jørgensen var utvivlsomt talskvinde for de fleste partier her i salen, da hun sagde: ja men der er jo ingen konsekvens i dette forslag fra fremskridtspartiet, for det har jo ingen forbindelse med hinanden. Jo, det har en ganske kraftig forbindelse, for for at vi kan være socialt anstændige i

dette land, for at vi kan komme op på at give en ordentlig folkepension, så er der én eneste grundlæggende betingelse, der skal være opfyldt, nemlig at vort erhvervsliv skal have lov til at producere, for det er derfra, alle sociale ydelser skal komme. Derfor tager alle de partier, som slår fru Tove Jørgensen følge, grundlæggende fejl. Der er en nøje indre overensstemmelse i de forslag, vi har fremsat.

Det andet virkelige forslag, som er sat til afstemning, er kommet fra retsforbundet, og retsforbundet har jo skåret det ud af 1879-bogen fra Henry George, der siger, at nu skal vi have noget afgift på samfundsskabte værdier. Det er måske nok typisk for retsforbundet, men vi andre er jo nu engang i 1979, og man skal sidde dybt inde i et elfenbenstårn med meget store tørklæder for både øjne og ører for at komme med et sådant forslag. For samfundsskabte værdier er blevet til noget helt andet i dag, end det var for 100 år siden. Samfundsskabte værdier er i dag først og fremmest det, at vi har et samfund, der ved sin statsmagt, ved sine folketingsflertal igennem i hvert fald de sidste 19 år har regeret så elendigt og så dårligt, at der er kommet en enorm pengeforringelse, en enorm inflation, og det er derfor, man kan gå ud og sige til parcelhusejer, montør Petersen eller vaskeriarbejder Jensen: Du har samfundsskabte værdier ved, at dit parcelhus nu er 400.000 kr. eller 750.000 kr. værd. Men det er samfundsskabt i den forstand, at Petersens og Jensens grundlæggende tilværelsesvilkår er blevet ødelagt, fordi man altså har kørt denne pengeforringelsespolitik, og derfor vil det være fuldstændig rystende asocialt, om der er nogen, der kunne finde på at stemme for retsforbundets forslag.

Den debat, der har været i dag, har i meget vidt omfang været præget af, at man har villet tage forskud på, hvordan regeringsdannelsen skal være efter den 23. oktober. Der er for det første grund til at sige: tøv nu en kende. Vi har i grunden vælgerne til at afgøre, hvordan folketinget skal sammensættes, og det ved vi noget om den 23. oktober ved midnatstid. Lad os så begynde at tale om det. Der er i hvert tilfælde al mulig grund til, med det oplæg der har været i dag, at advare talerne fra de andre partier imod at lægge sig alt for fast på nogle firkantede formuleringer om, at sådan må det ikke være, hellere dø